Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2001/25/EG

av den 4 april 2001

om minimikrav på utbildning för sjöfolk

(EGT L 136, 18.5.2001, s. 17)

Ändrat genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG av den 5 november 2002	L 324	53	29.11.2002
►**M2**	Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/103/EG av den 17 november 2003	L 326	28	13.12.2003

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2001/25/EG

av den 4 april 2001

om minimikrav på utbildning för sjöfolk

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

efter samråd med Regionkommittén,

i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i fördraget ([2]), och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 94/58/EG av den 22 november 1994 om minimikrav på utbildning för sjöfolk ([3]) har undergått omfattande ändringar ([4]). För att skapa klarhet och överskådlighet bör därför det direktivet kodifieras.

(2) Åtgärder som skall vidtas på gemenskapsnivå på området för sjösäkerhet och förhindrande av föroreningar till havs bör vara i linje med internationellt överenskomma regler och normer.

(3) I sina slutsatser av den 25 januari 1993 om säkerhet till sjöss och förhindrande av förorening till sjöss i gemenskapen, noterade rådet hur viktig den mänskliga faktorn är för säker sjöfart.

(4) I sin resolution av den 8 juni 1993 om en gemensam politik för säkerhet till sjöss ([5]) satte rådet upp som mål att avskaffa okvalificerade besättningar och lade särskild vikt vid gemenskapsåtgärder för att förbättra träning och utbildning genom att utveckla gemensamma standarder för minimikrav på utbildning för manskap i nyckelställningar, inbegripet frågan om ett gemensamt språk ombord på gemenskapsfartyg.

(5) I sin resolution av den 24 mars 1997 ([6]) om en ny strategi för att öka konkurrenskraften hos gemenskapens sjöfart sökte rådet främja sysselsättningen för gemenskapens sjöfolk och landbaserad personal. För detta ändamål enades rådet om att åtgärder skulle vidtas för att hjälpa gemenskapens sjöfart att fortsätta att eftersträva hög kvalitet och att förbättra sin konkurrenskraft genom att säkerställa fortsatt högkvalitativ utbildning för gemenskapens sjöfolk på alla nivåer och för landbaserad personal.

(6) Utbildningskraven vid utfärdande av examensbevis till sjöfolk varierar från en medlemsstat till en annan. Dessa skillnader i medlemsstaternas lagstiftning på det utbildningsområde som omfattas av detta direktiv medför att utbildningsnivån inte är så enhetlig som det krävs med hänsyn till säkerheten till sjöss.

(7) Rådets direktiv 89/48/EEG ([7]) och 92/51/EEG ([8]) om en generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning gäller för sjöfolk som omfattas av det här direktivet. De kommer

([1]) EGT C 14, 16.1.2001, s. 41.
([2]) Europaparlamentets yttrande av den 12 december 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT) och rådets beslut av den 12 mars 2001.
([3]) EGT L 319, 12.12.1994, s. 28. Direktivet ändrat genom direktiv 98/35/EG (EGT L 172, 17.6.1998, s. 1).
([4]) Se bilaga III del B.
([5]) EGT C 271, 7.10.1993, s. 1.
([6]) EGT C 109, 8.4.1997, s. 1.
([7]) EGT L 19, 24.1.1989, s. 16.
([8]) EGT L 209, 24.7.1992, s. 25. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2000/5/EG (EGT L 54, 26.2.2000, s. 42).

▼B

att bidra till att främja uppfyllandet av de förpliktelser som fastställs i fördraget om att avlägsna hinder för den fria rörligheten för personer och tjänster mellan medlemsstaterna.

(8) Det ömsesidiga erkännandet av examensbevis och certifikat enligt direktiven om den generella ordningen säkerställer inte alltid en harmoniserad utbildning av allt sjöfolk som tjänstgör i fartyg som seglar under en medlemsstats flagg. En sådan harmonisering är dock av avgörande betydelse för säkerheten till sjöss.

(9) Det är därför nödvändigt att införa minimikrav på utbildning för sjöfolk inom gemenskapen. Insatsen på detta område bör bygga på de utbildningsnormer som redan fastlagts på internationellt plan, dvs. i 1978 års konvention inom ramen för Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW-konventionen), reviderad 1995. Samtliga medlemsstater är parter i den konventionen.

(10) Medlemsstaterna får fastställa högre normer än miniminormerna enligt STCW-konventionen och detta direktiv.

(11) Bestämmelserna i STCW-konventionen i bilaga I till detta direktiv bör kompletteras med de obligatoriska bestämmelserna i del A i STWC-koden. Del B i STCW-koden innehåller rekommenderade riktlinjer i syfte att bistå parterna till STCW-konventionen och dem som arbetar med att genomföra, tillämpa eller upprätthålla bestämmelserna i den för att konventionen skall ha verkan till fullo på ett enhetligt sätt.

(12) För att öka sjösäkerheten och bättre förhindra förorening till havs bör bestämmelser om minsta viloperiod för vaktgående personal fastställas i detta direktiv i enlighet med STCW-konventionen. Dessa bestämmelser bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 1999/63/EG av den 21 juni 1999 om det avtal om arbetstidens organisation för sjömän som ingåtts av European Community Shipowners' Association (ECSA) och Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) ([1]).

(13) För att öka säkerheten till sjöss och förebygga förlust av människoliv och förorening av havet bör kommunikationen mellan besättningsmedlemmar i fartyg som seglar i gemenskapens farvatten förbättras.

(14) Besättningsmedlemmar på passagerarfartyg, som har till uppdrag att bistå passagerare i nödsituationer, bör kunna kommunicera med passagerarna.

(15) Besättningsmedlemmar som tjänstgör på tankfartyg som transporterar farligt eller förorenande gods bör vara kapabla att effektivt kunna förebygga olyckor och nödsituationer. Det är av yttersta vikt att en passande kommunikationsförbindelse, som omfattar kraven i artikel 17, upprättas mellan befälhavaren, befälen och manskapet.

(16) Åtgärder bör vidtas för att säkerställa att sjöfolk med certifikat som är utfärdade av tredje land har en kompetensnivå motsvarande den som krävs i STCW-konventionen.

(17) För att nå detta mål bör gemensamma kriterier fastställas för erkännande av utländska certifikat i gemenskapen. Fastställandet av de gemensamma kriterierna för medlemsstaternas erkännande av sådana certifikat som har utfärdats av tredje land bör grundas på utbildnings- och certifieringskraven såsom överenskommits inom ramen för STCW-konventionen.

(18) För sjösäkerhetens skull bör medlemsstaterna erkänna behörighetsbevis för den utbildningsnivå som krävs endast då dessa är utfärdade av parter till STCW-konventionen, eller på dessa parters vägnar, för vilka IMO:s sjösäkerhetskommitté har

([1]) EGT L 167, 2.7.1999, s. 33.

▼B

fastställt att de har tillämpat och alltjämt till fullo tillämpar de normer som anges i konventionen. För att överbrygga tidsintervallet till dess att sjösäkerhetskommittén har kunnat fastställa detta, behövs ett förfarande för preliminärt erkännande av certifikat.

(19) När det är lämpligt, bör inspektioner äga rum av sjöfartsinstitut, utbildningsprogram och kurser. Kriterier för sådan inspektion bör därför fastställas.

(20) En kommitté bör upprättas för att bistå kommissionen i dess arbete i förbindelse med erkännande av certifikat som är utfärdade av utbildningsinstitutioner eller myndigheter i tredje land.

(21) Varje medlemsstat skall i sin egenskap av hamnmyndighet öka säkerheten och förebyggandet av föroreningar i gemenskapens farvatten genom att lägga särskild vikt vid inspektion av fartyg som för flagg från ett tredje land som inte har ratificerat STCW-konventionen och därmed säkerställa att fartyg som för flagg från tredje land inte behandlas gynnsammare.

(22) Det är lämpligt att i detta direktiv innefatta bestämmelser om hamnstatskontroll i avvaktan på en ändring av rådets direktiv 95/21/EG av den 19 juni 1995 om tillämpning av internationella normer för säkerhet på fartyg, förhindrande av förorening samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg som anlöper gemenskapens hamnar och framförs i medlemsstaternas territorialvatten (hamnstatskontroll) ([1]) för att därefter till det direktivet överföra de bestämmelser om hamnstatskontroll som innefattas i artikel 17 f samt artiklarna 19, 20 och 21 i det här direktivet.

(23) Det är nödvändigt att fastställa ett förfarande för att anpassa detta direktiv till ändringar i internationella konventioner och koder.

(24) De åtgärder som krävs för genomförandet av detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([2]).

(25) Bilaga II bör mot bakgrund av den erfarenhet som har erhållits under tillämpningen av detta direktiv ses över av rådet på förslag av kommissionen senast den 25 maj 2003.

(26) Medlemsstaterna bör tillåtas, till den 1 februari 2002, att på sina fartyg godkänna sjöfolk med certifikat som är utfärdade i enlighet med de bestämmelser som var tillämpliga före den 1 februari 1997 – den tidpunkt då den reviderade STCW-konventionen trädde i kraft – förutsatt att de har påbörjat sin tjänstgöring eller utbildning före den 1 augusti 1998.

(27) Detta direktiv får inte påverka medlemsstaternas förpliktelser vad gäller de tidsgränser för införlivande som anges i bilaga III del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *befälhavare*: den person som utövar befälet på ett fartyg,
2. *befäl*: en medlem av besättningen, annan än befälhavaren, angiven som befäl genom nationell lag eller nationella regler eller, om så inte är angivet, genom kollektivavtal eller sedvänja,

([1]) EGT L 157, 7.7.1995, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 1999/97/EG (EGT L 331, 23.12.1999, s. 67).
([2]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

3. *däcksbefäl*: en befälsperson behörig i enlighet med bestämmelserna i kapitel II i bilaga I,

4. *överstyrman*: befälsperson som står närmast befälhavaren i rang och på vilken, befälet över fartyget ankommer i händelse av att befälhavaren blir oförmögen att fullgöra sina åligganden,

5. *maskinbefäl*: en befälsperson behörig i enlighet med bestämmelserna i kapitel III i bilaga I,

6. *maskinchef*: den främste av maskinbefälet, ansvarig för fartygets framdrivningsmaskineri samt drift och underhåll av mekaniska och elektriska anläggningar på fartyget,

7. *förste maskinist*: det maskinbefäl som är i rang närmast maskinchefen, och på vilken ansvaret för fartygets framdrivningsmaskineri samt drift och underhåll av mekaniska och elektriska anläggningar på fartyget ankommer i händelse av att maskinchefen blir oförmögen att fullgöra sina åligganden,

8. *maskinbefälsassistent*: en person som är under utbildning för att bli maskinbefäl och är angiven som maskinbefälsassistent genom nationell lag eller nationella regler,

9. *radiooperatör*: en person som innehar vederbörligt certifikat utfärdat eller erkänt av de behöriga myndigheterna i enlighet med radioreglementets bestämmelser, såsom det definieras i punkt 18,

10. *manskap*: en medlem av fartygets besättning, annan än befälhavaren eller ett befäl,

11. *havsgående fartyg*: ett fartyg, annat än sådant som används uteslutande i inlandsfarvatten eller i farvatten inom eller i omedelbar närhet av skyddade farvatten eller områden för vilka hamnbestämmelserna är tillämpliga,

12. *fartyg som för en medlemsstats flagg*: ett fartyg som är registrerat i en medlemsstat och för denna medlemsstats flagg i enlighet med dess lagstiftning. Ett fartyg som inte motsvarar denna definition jämställs med fartyg som för tredje lands flagg,

13. *kustnära resor*: resor i närheten av en medlemsstat enligt denna medlemsstats definition,

14. *maskineffekt*: den totala maximala kontinuerligt uppmätta effekten i kilowatt hos fartygets hela huvudframdrivningsmaskineri, som anges i fartygets registreringscertifikat eller i annat officiellt dokument,

15. *oljetankfartyg*: ett fartyg konstruerat och använt för transport av petroleum och petroleumprodukter i bulk,

▼M1

16. *kemikalietankfartyg*: ett fartyg byggt eller anpassat och använt för transport i bulk av någon flytande produkt som är förtecknad i kapitel 17 i International Bulk Chemical Code (kemikaliebulkkoden), i gällande version,

17. *gastankfartyg*: ett fartyg byggt eller anpassat och använt för transport i bulk av någon, kondenserad gas eller annan produkt som är förtecknad i kapitel 19 i International Gas Carrier Code (gasbulkkoden), i gällande version,

18. *radioreglemente*: det reviderade radioreglementet som antagits av den världsadministrativa radiokonferensen för mobila tjänster, i gällande version,

▼B

19. *passagerarfartyg*: ett havsgående fartyg som medför fler än tolv passagerare,

20. *fiskefartyg*: ett fartyg som används för att fånga fisk eller andra levande tillgångar ur havet,

▼M1

21. *STCW-konventionen*: Internationella konventionen om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, i den utsträckning den är tillämplig på de ifrågavarande ärendena, med hänsyn tagen till övergångsbestämmelserna i artikel VII och regel I/15 i konven-

▼M1

tionen, och inbegripet, i förekommande fall, de tillämpliga bestämmelserna i STCW-koden, alla tillämpade i gällande version,

22. *radiokommunikationsuppgifter*: inbegriper, i tillämpliga delar, vakthållning samt tekniskt underhåll och reparationer utförda i enlighet med radioreglementet, 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS-konventionen) och, enligt varje medlemsstats gottfinnande, tillämpliga rekommendationer från Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), i gällande version,

23. *roropassagerarfartyg*: ett passagerarfartyg med rorolastutrymmen eller utrymmen för särskilda lastkategorier såsom de definieras i SOLAS-konventionen, i gällande version,

24. *STCW-koden*: koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW) sådan den antogs genom resolution 2 vid parternas STCW-konferens 1995, i gällande version,

▼B

25. *funktion*: en uppsättning uppdrag, arbetsuppgifter och ansvar i samband med dessa, så som de specificeras i STCW-koden, och som är nödvändiga för fartygets drift, för säkerheten för människoliv till sjöss eller för skyddet av den marina miljön,

26. *företag*: fartygets ägare eller någon annan organisation eller person, såsom redaren eller den som hyr fartyget utan besättning, som har övertagit fartygsägarens ansvar för fartygets drift och som därvid gått med på att överta de skyldigheter och det ansvar som åligger företaget genom dessa regler,

27. *vederbörligt certifikat*: certifikat utfärdat och erkänt i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv och som berättigar den lagliga innehavaren att tjänstgöra i den befattning och utföra de uppgifter som hör till den ansvarsnivå som specificeras däri på ett fartyg av den typ, det tonnage, den maskineffekt och det framdrivningsmaskineri som det gäller medan innehavaren deltar i den särskilda resa det gäller,

28. *sjötjänstgöring*: tjänstgöring på ett fartyg, vilken är av betydelse för utfärdande av ett certifikat eller annan kvalifikation,

29. *godkänd*: godkänd av en medlemsstat i enlighet med det här direktivet,

30. *tredje land*: land som inte är en medlemsstat,

31. *månad*: en kalendermånad eller 30 dagar som utgörs av perioder som är kortare än en månad.

Artikel 2

Räckvidd

Detta direktiv skall tillämpas på sjöfolk enligt detta direktiv, som tjänstgör på havsgående fartyg som för en medlemsstats flagg, med undantag för

— örlogsfartyg, militära hjälpfartyg eller andra fartyg som ägs eller drivs av en medlemsstat och som endast nyttjas för statliga uppdrag som inte är kommersiella,

— fiskefartyg,

— nöjesbåtar, som inte nyttjas i förvärvssyfte,

— träfartyg av enkel utformning.

Artikel 3

Utbildning och certifiering

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att sjöfolk som tjänstgör på sådant fartyg som avses i artikel 2 utbildas minst i enlighet med kraven i STCW-konventionen enligt bilaga I till detta direktiv, och innehar certifikat i enlighet med artikel 4 eller vederbörliga certifikat i enlighet med artikel 1.27.

▼B

2. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de besättningsmedlemmar som är skyldiga att inneha certifikat enligt bestämmelserna i regel III/10.4 i SOLAS-konventionen, är utbildade och certifierade i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 4

Certifikat

Med *certifikat* avses ett giltigt dokument, oberoende av vad det benämns, utfärdat av eller på uppdrag av en medlemsstats behöriga myndighet, som bemyndigar innehavaren att tjänstgöra på sätt som anges i dokumentet eller enligt bemyndigande genom nationella regler.

Artikel 5

Certifikat och intyg om erkännande

1. Certifikat skall utfärdas i enlighet med artikel 10.

2. Certifikat för befälhavare, befäl och radiooperatörer skall erkännas av medlemsstaten i enlighet med denna artikel.

▼M2

3. Certifikat skall utfärdas i enlighet med regel I/2.1 i STCW-konventionen.

▼B

4. När det gäller radiooperatörer får medlemsstater

a) i examinationen för utfärdande av certifikat enligt radioreglementet inkludera de ytterligare kunskaper som krävs enligt de tillämpliga reglerna, eller

b) utfärda ett separat certifikat av vilket framgår att innehavaren har de ytterligare kunskaper som krävs enligt de tillämpliga reglerna.

5. En medlemsstat kan såsom anges i avsnitt A-I/2 i STCW-koden införliva intyget om erkännande i formuläret för de certifikat som utfärdas. Om så sker skall formuläret i avsnitt A-I/2 punkt 1 användas. Om utfärdandet sker på annat sätt, skall det formulär för intyg om erkännande användas som finns angivet i punkt 2 i det avsnittet. ►M2 Intyg om erkännande skall utfärdas i enlighet med artikel VI.2 i STCW-konventionen. ◄

6. En medlemsstat som erkänner ett certifikat i enlighet med förfarandet i artikel 18.3 a skall intyga detta erkännande genom påteckning på certifikatet. Formuläret för intyget om erkännande skall vara det som anges i punkt 3 i avsnitt A-I/2 i STCW-koden.

7. De intyg om erkännande som avses i punkterna 5 och 6

a) kan utfärdas som separata dokument,

b) skall vart och ett tilldelas ett unikt nummer, med undantag för intyg om erkännande av ett certifikat, som får tilldelas samma nummer som det ifrågavarande certifikatet förutsatt att detta nummer är unikt, och

c) skall upphöra att gälla så snart det genom intyg erkända certifikatet upphör att gälla eller dras in, upphävs eller återkallas av medlemsstaten eller av det tredje land som utfärdade det, och under alla omständigheter senast fem år efter dagen för deras utfärdande.

8. Den befattning som innehavaren av certifikatet är berättigad att tjänstgöra i skall anges i intyget om erkännande med samma termer som används i medlemsstatens tillämpliga bestämmelser om säker bemanning.

9. Medlemsstaterna kan använda ett formulär som skiljer sig från det som förekommer i avsnitt A-I/2 i STCW-koden förutsatt att, såsom ett minimum, den föreskrivna informationen ges med latinskt alfabet och arabiska siffror, med hänsyn till de variationer som tillåts enligt avsnitt A-I/2.

▼B

10. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 18.4 skall alla certifikat som krävs enligt detta direktiv finnas tillgängliga i original ombord på det fartyg på vilket innehavaren tjänstgör.

Artikel 6

Utbildningsfordringar

Den utbildning som avses i artikel 3 skall utformas så att den anpassas i förhållande till de teoretiska och praktiska kunskaper som krävs enligt bilaga I, särskilt vad gäller användning av livräddnings- och brandsläckningsredskap, och godkännas av den behöriga myndighet eller det behöriga organ som utpekats av varje enskild medlemsstat.

Artikel 7

Principer för kustnära resor

1. När medlemsstaterna definierar kustnära resor skall de inte, beträffande utbildning, erfarenhet eller certifiering på det sjöfolk som tjänstgör på fartyg med rätt att föra en annan medlemsstats flagg eller annan part till STCW-konventionen och som används på sådana resor ställa krav som är strängare än för sjöfolk som tjänstgör på fartyg med rätt att föra dess egen flagg. I inget fall skall en medlemsstat ställa krav beträffande sjöfolk som tjänstgör på fartyg som för en annan medlemsstats flagg eller annan part till STCW-konventionen, vilka krav går utöver kraven i detta direktiv med avseende på fartyg som inte används på kustnära resor.

2. Med avseende på fartyg med rätt att föra en medlemsstats flagg som regelbundet används på kustnära resor utanför kusten till en annan medlemsstat eller annan part till STCW-konventionen, skall den medlemsstat vars flagg fartyget är berättigat att föra föreskriva krav på utbildning, erfarenhet och certifiering för sjöfolk som tjänstgör på sådana fartyg som är åtminstone likvärdiga med motsvarande krav i den medlemsstat eller den part till STCW-konventionen utanför vars kust fartyget används, förutsatt att de inte går utöver kraven i detta direktiv med avseende på fartyg som inte används på kustnära resor. Sjöfolk som tjänstgör på fartyg som utsträcker sina resor utöver vad som definieras som kustnära resa av en medlemsstat och går in på vatten som inte täcks av denna definition skall uppfylla de tillämpliga kraven i detta direktiv.

3. En medlemsstat kan ge ett fartyg som har rätt att föra dess flagg rätt att åtnjuta bestämmelserna om kustnära resor i detta direktiv när det regelbundet används på kustnära resor, så som de definieras av medlemsstaten, utanför kusten till en stat som inte är part till STCW-konventionen.

4. Medlemsstaterna skall, när de beslutar om definitionen av kustnära resor och de villkor för utbildning och träning som gäller för dessa i enlighet med kraven i punkterna 1, 2 och 3, underrätta kommissionen om detaljerna i de bestämmelser som de antagit.

Artikel 8

Påföljder eller disciplinära åtgärder

1. Medlemsstaterna skall införa processer och förfaranden för opartisk undersökning av rapporterade fall av inkompetens, handlande eller underlåtelse, som kan innebära ett direkt hot mot säkerheten för liv eller egendom till sjöss eller mot den marina miljön, som läggs till last innehavare av certifikat eller intyg om erkännande utfärdade av den medlemsstaten och som skall ha förevarit i anslutning till utförande av arbetsuppgifter som är hänförliga till deras certifikat, och för återkallande, indragande och upphävande av sådana certifikat av sådan anledning och för förhindrande av bedrägeri.

2. Varje medlemsstat skall meddela föreskrifter om påföljder eller disciplinära åtgärder för fall då de bestämmelser i dess nationella lagstiftning som ger effekt åt detta direktiv inte uppfylls av fartyg

▼B

med rätt att föra dess flagg eller av sjöfolk som är vederbörligen certifierade av den.

3. Sådana påföljder eller disciplinära åtgärder skall i synnerhet föreskrivas och genomdrivas i följande fall:

a) Ett företag eller en befälhavare har anställt en person som inte innehar ett certifikat som krävs enligt detta direktiv.

b) En befälhavare har tillåtit att en funktion eller tjänstgöring i någon befattning, som enligt detta direktiv skall utföras av en person som innehar ett vederbörligt certifikat, utförs av en person som inte innehar det föreskrivna certifikatet, en giltig dispens eller dokumentation som föreskrivs i artikel 18.4.

c) En person har genom bedrägeri eller förfalskade dokument erhållit ett uppdrag att utföra en fuktion eller tjänstgöra i en befattning som enligt detta direktiv skall utföras eller fullgöras av en person som innehar certifikat eller dispens.

4. Medlemsstater inom vars jurisdiktion det finns ett företag eller en person, som på klara och tydliga grunder antas ha varit ansvarig för, eller ha kännedom om, något fall där det är uppenbart att detta direktiv inte har följts på det sätt som anges i punkt 3, skall samarbeta med annan medlemsstat eller annan part till STCW-konventionen som meddelat dem sin avsikt att vidta rättsliga åtgärder inom sin jurisdiktion.

Artikel 9

Kvalitetsnormer

1. Varje medlemsstat skall säkerställa följande:

a) All verksamhet rörande utbildning, kompetensbedömning, certifiering, intyg om erkännande och förnyad giltighet, som utförs av icke-statliga organ eller dem underställda enheter, skall kontinuerligt övervakas genom ett system för kvalitetsnormer för att säkerställa att de fastslagna målen uppnås, inbegripet dem som gäller lärares och bedömares kvalifikationer och erfarenhet.

b) I de fall statliga organ eller enheter utför sådan verksamhet skall det finnas ett system för kvalitetsnormer.

c) Målen för utbildningen och träningen och de därmed sammanhängande kompetensnormerna skall vara klart och tydligt definierade och fastställa de nivåer för kunskaper, förståelse och skicklighet som är adekvata för de examinationer och bedömningar som krävs i STCW-konventionen. Målen och de därmed sammanhängande kvalitetsnormerna kan bestämmas särskilt för olika kurser och utbildningsprogram och skall omfatta förvaltningen av certifieringssystemet.

d) Kvalitetsnormernas tillämpningsområde skall dessutom omfatta förvaltningen av certifieringssystemet, samtliga utbildningskurser och utbildningsprogram, examinationer och bedömningar utförda av eller under uppsikt av varje medlemsstat samt de kvalifikationer och erfarenheter som krävs av lärare och bedömare, med hänsyn tagen till de principer, system, kontroller och interna kvalitetssäkringsförfaranden som har upprättats för att säkerställa att de angivna målen uppnås.

2. Medlemsstaterna skall även säkerställa att en oberoende utvärdering av verksamheten för erhållande och värdering av kunskap, förståelse, skicklighet och kompetens, och av förvaltningen av certifieringssystemet, utförs med högst fem års mellanrum av behöriga personer, som inte själva är engagerade i den berörda verksamheten, för att kontrollera att

a) alla interna lednings-, övervaknings- och uppföljningsåtgärder överensstämmer med planerade arrangemang och dokumenterade förfaranden samt effektivt säkerställer att de fastställda målen uppnås,

▼B

b) resultaten av varje oberoende utvärdering dokumenteras och att de ansvariga för det utvärderade området görs uppmärksamma på dem, och

c) åtgärder vidtas i rätt tid för att rätta till bristfälligheter.

3. En rapport om varje utvärdering som följd av punkt 2 skall överlämnas till kommissionen av vederbörande medlemsstat inom sex månader från dagen för utvärderingen.

Artikel 10

Hälsokrav – utfärdande och registrering av certifikat

1. Medlemsstaterna skall införa normer för hälsokrav för sjöfolk, i synnerhet vad avser syn och hörsel.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att certifikat utfärdas endast till kandidater som uppfyller kraven i denna artikel.

3. Den som ansöker om certifiering skall förete tillfredsställande bevis på.

a) sin identitet,

b) att hans ålder inte underskrider den som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för det certifikat som ansökan gäller,

c) att han uppfyller de hälsokrav, i synnerhet vad avser syn och hörsel, som har införts av medlemsstaten, och att han innehar ett giltigt dokument som intygar hans hälsotillstånd, utfärdat av en vederbörligen legitimerad läkare, erkänd av den behöriga myndigheten i medlemsstaten,

d) att han fullgjort den sjötjänstgöring och annan tillhörande obligatorisk utbildning som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för det certifikat som ansökan gäller, och

e) att han uppfyller de kompetensnormer som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för de befattningar, funktioner och nivåer som skall framgå av certifikatets intyg om erkännande.

4. Medlemsstaterna åtar sig att

a) föra register över alla certifikat och intyg om erkännande för befälhavare och befäl samt, i förekommande fall, manskap, vilka har utfärdats, har utgått eller förnyats, upphävts, återkallats eller rapporterats försvunna eller förstörda samt över utfärdade dispenser, och

b) tillhandahålla information om statusen på sådana certifikat, intyg om erkännande och dispenser till andra medlemsstater eller andra parter till STCW-konventionen och till företag som begär bekräftelse på äktheten och giltigheten hos certifikat som tillställts dem av sjöfolk som anhåller om erkännande av sina certifikat eller om anställning på fartyg.

Artikel 11

Förnyelse av certifikat

1. Varje befälhavare, befäl och radiooperatör som innehar certifikat utfärdade eller erkända enligt något kapitel i bilaga I, annat än kapitel VI, och som tjänstgör till sjöss eller avser att återgå till sjöss efter en period i land, skall för att fortsättningsvis vara behöriga för sjötjänstgöring med mellanrum på högst fem år

a) uppfylla de hälsokrav som föreskrivs i artikel 10 och

b) påvisa fortsatt yrkeskompetens i enlighet med avsnitt A-I/11 i STCW-koden.

2. Varje befälhavare, befäl och radiooperatör skall, för fortsatt tjänstgöring till sjöss ombord på fartyg för vilka det finns internationella överenskommelser om krav på specialutbildning, framgångsrikt genomgå godkänd relevant utbildning.

▼B

3. Varje medlemsstat skall jämföra de kompetensnormer som den har föreskrivit för dem som ansökte om certifikat utfärdade före den 1 februari 2002 med dem som anges för vederbörligt certifikat i del A i STCW-koden, och skall avgöra om det är nödvändigt att av dessa innehavare av certifikat kräva att de skall genomgå lämplig repetitions- och fortbildning eller bedömning.

Repetitions- och fortbildningskurserna skall godkännas och innefatta förändringar i tillämpliga nationella och internationella regler som säkerheten för människoliv till sjöss och om skyddet av den marina miljön samt ta hänsyn till varje uppdatering av kompetensnormen i fråga.

4. Varje medlemsstat skall, i samråd med dem som berörs, utarbeta eller främja utarbetandet av en struktur för repetitions- och fortbildningskurser såsom föreskrivs i avsnitt A-I/11 i STCW-koden.

5. I syfte att uppdatera befälhavares, befäls och radiooperatörers kunskaper skall varje medlemsstat säkerställa att texterna till aktuella förändringar i nationella och internationella regler om säkerheten för människoliv till sjöss och om skyddet av den marina miljön görs tillgängliga för fartyg med rätt att föra deras flagg.

Artikel 12

Användning av simulatorer

1. De prestationsnormer och andra bestämmelser i avsnitt A-I/12 i STCW-koden och sådana andra krav som föreskrivs i del A i STCW-koden för alla berörda certifikat skall uppfyllas med avseende på

a) all obligatorisk simulatorbaserad utbildning,

b) all kompetensbedömning som krävs i del A i STCW-koden och som genomförs med hjälp av simulator, och

c) alla prov som genomförs med hjälp av simulator och som avser att påvisa bibehållen färdighet enligt del A i STCW-koden.

2. Simulatorer som har installerats eller tagits i bruk före den 1 februari 2002 får undantas från full överensstämmelse med de prestationsnormer som avses i punkt 1 enligt varje medlemsstats gottfinnande.

Artikel 13

Företagens ansvar

1. Medlemsstaterna skall, i enlighet med punkterna 2 och 3, hålla företagen ansvariga för mönstring av sjöfolk för tjänstgöring på deras fartyg i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv, och skall av varje sådant företag kräva att det tillser att

a) allt sjöfolk som mönstrar på ett av dess fartyg innehar ett vederbörligt certifikat i enlighet med direktivets bestämmelser, fastställda av medlemsstaten,

b) dess fartyg är bemannade i överensstämmelse med dess medlemsstats tillämpliga bestämmelser för säker bemanning,

c) dokumentation och uppgifter rörande allt sjöfolk med anställning på dess fartyg upprätthålls och finns lättillgängliga, och inbegriper, utan att vara begränsade till det, dokumentation och uppgifter om de anställdas erfarenhet, utbildning, hälsotillstånd och kompetens för sina tilldelade arbetsuppgifter,

d) sjöfolk som mönstras på dess fartyg görs förtrogna med sina särskilda uppgifter och med fartygets alla anordningar och anläggningar, all utrustning och alla förfaranden och fartygsspecifika egenskaper som är av betydelse för deras vanliga arbetsuppgifter eller i nödsituationer, och att

e) fartygets besättning effektivt kan samordna sina aktiviteter i en nödsituation och när den utför uppgifter som är väsentliga för säkerheten eller för att förhindra eller minska föroreningar.

▼B

2. Företag, befälhavare och besättningsmedlemmar har alla ansvar för att säkerställa att de skyldigheter som föreskrivs i denna artikel sätts i kraft till fullo och att sådana andra åtgärder som kan vara nödvändiga vidtas för att tillse att varje besättningsmedlem på ett kunnigt och initierat sätt kan bidra till fartygets säkra drift.

3. Företaget skall förse befälhavaren på fartyg på vilka detta direktiv är tillämpligt med skriftliga instruktioner om de riktlinjer och förfaranden som skall följas för att säkerställa att alla ombordanställda som är nypåmönstrade på fartyget ges tillräckliga möjligheter att i förväg göra sig bekanta med utrustningen ombord, driftsförfarandena och de andra arrangemang som är nödvändiga för att de på ett riktigt sätt skall kunna utföra sina arbetsuppgifter. Sådana riktlinjer och förfaranden skall omfatta

a) en rimlig tidsperiod inom vilken de nypåmönstrade har möjlighet att göra sig bekanta med

   i) den särskilda utrustning de kommer att använda eller sköta, och

   ii) de för fartyget särskilda förfaranden och rutiner för vakthållning, säkerhet, miljöskydd och nödsituationer som de ombordanställda behöver känna till för att korrekt kunna utföra sina tilldelade uppgifter, och

b) att utse en kunnig besättningsmedlem med ansvar för att säkerställa att varje nypåmönstrad ombordanställd ges möjlighet att få väsentlig information på ett språk han förstår.

Artikel 14

Tjänstgöringsduglighet

1. För att förhindra uttröttning skall medlemsstaterna införa och genomdriva bestämmelser om viloperioder för vaktgående personal och kräva att vakthållningssystemen ordnas så att den vaktgående personalens effektivitet inte inskränks på grund av uttröttning samt att uppgifterna organiseras så att den första vakten i början av en resa och påföljande avlösande vakter är tillräckligt utvilade och i övrigt tjänstedugliga.

2. Alla som tilldelas tjänstgöring som vakthavande befäl eller som vaktmanskap skall beredas tillfälle till minst tio timmars vila under en 24-timmarsperiod.

3. Vilotimmarna får inte fördelas på mer än två perioder, varav den ena skall vara minst sex timmar.

4. Kraven på viloperioder i punkterna 1 och 2 behöver inte upprätthållas vid nödsituationer, övningar, eller under andra onormala driftsförhållanden.

5. Utan hinder av punkterna 2 och 3 får minimiperioden om tio timmar minskas till minst sex sammanhängande timmar förutsatt att en sådan minskning inte sträcker sig utöver två dygn och att minst 70 timmars vila bereds under varje sjudagarsperiod.

6. Medlemsstaterna skall kräva att vaktscheman sätts upp på lättillgängliga ställen.

Artikel 15

Dispens

1. Vid särskilt trängande behov får de behöriga myndigheterna, om de anser att detta enligt deras mening inte innebär fara för liv, egendom eller miljö, utfärda en dispens, som ger en angiven sjöfarare tillstånd att tjänstgöra i ett visst angivet fartyg för en viss angiven tid som inte får överstiga sex månader, i en befattning för vilken den personen inte innehar föreskrivet certifikat, dock endast under förutsättning att den person som medges dispens, enligt de behöriga myndigheternas uppfattning, är tillräckligt kvalificerad att fylla den vakanta posten på ett säkert sätt. Sådan dispens får inte ges till radiooperatör utom i de fall detta är medgivet enligt tillämpligt radioreglemente. Dispens får

▼B

vidare inte medges för befälhavare eller maskinchef utom i fall av force majeure och då endast för kortast möjliga tidsperiod.

2. Varje dispens, som beviljas för en viss befattning, får endast beviljas en person som är vederbörligen certifierad för att inneha befattningen närmast under. Om certifiering av befattningen under inte är föreskriven får dispens beviljas en person vars kvalifikationer och erfarenhet, enligt de behöriga myndigheternas uppfattning, är klart likvärdiga med kraven för den befattning som skall fyllas under förutsättning att om personen i fråga inte innehar vederbörligt certifikat skall han genomgå prov som godtas av de behöriga myndigheterna som bevis på att dispens utan fara kan medges. Därutöver skall de behöriga myndigheterna tillse att den aktuella befattningen snarast möjligt besätts av någon som innehar föreskrivet certifikat.

Artikel 16

Medlemsstaternas ansvar avseende utbildning och bedömning

1. Medlemsstaterna skall utse de myndigheter eller organ som skall

— ge den utbildning som åsyftas i artikel 3,

— organisera och/eller övervaka prov där så krävs,

— utfärda de behörighetscertifikat som avses i artikel 10, och

— bevilja de dispenser som anges i artikel 15.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa följande:

a) All utbildning och bedömning av sjöfolk

   1. skall vara uppbyggd i enlighet med skrivna program, som omfattar sådana metoder och sätt för framförande, förfaranden och kursmaterial, som är nödvändiga för att uppnå den föreskrivna kompetensnormen, och

   2. skall genomföras, övervakas, utvärderas och stödjas av personer som är kvalificerade enligt punkterna d, e och f.

b) Personer som leder eller bedömer utbildning under tjänstgöring ombord på fartyget skall utföra dessa uppgifter endast då sådan utbildning eller bedömning inte negativt påverkar fartygets normala drift och då de kan ägna sin tid och uppmärksamhet åt utbildningen eller bedömningen.

c) Lärare, övervakare och bedömare skall ha lämpliga kvalifikationer för de särskilda slagen och nivåerna av utbildning eller kompetensbedömning av sjöfolk ombord eller i land.

d) En person som leder sådan utbildning under tjänstgöring av sjöfolk, antingen ombord eller i land, vilken avses kvalificera för certifiering i enlighet med detta direktiv skall

   1. ha kännedom om utbildningsprogrammet och förståelse för de specifika utbildningsmålen för det särskilda slag av utbildning som ges,

   2. vara kvalificerad för den uppgift som utbildningen gäller, och

   3. om utbildningen sker med hjälp av simulator

      i) ha blivit tillräckligt orienterad om undervisningstekniker som omfattar användning av simulatorer, och

      ii) ha praktisk operativ erfarenhet av det särskilda slag av simulator som används.

e) En person som ansvarar för övervakningen av sådan utbildning under tjänstgöring av sjöfolk, vilken avses att kvalificera för certifiering, skall ha full kännedom om utbildningsprogrammet och de särskilda målen för varje slag av utbildning som genomförs.

f) En person som leder sådan kompetensbedömning av sjöfolks utbildning under tjänstgöring, antingen ombord eller i land, vilken avses att kvalificera till certifiering, skall

   1. ha motsvarande kunskapsnivå, och insikt i, den kompetens som skall bedömas,

   2. vara kvalificerad för den uppgift som bedömningen gäller,

▼B

3. ha fått tillräcklig orientering om bedömningsmetoder och bedömningsrutiner,

4. ha praktisk erfarenhet av bedömning, och

5. om bedömningen inbegriper användning av simulatorer, ha tillgodogjort sig praktisk erfarenhet av bedömning på den särskilda typen av simulator under överinseende av och till en erfaren bedömares belåtenhet.

g) Då en medlemsstat godkänner en utbildning, en utbildningsinstitution eller en kvalifikation som beviljats av en utbildningsinstitution som en del av dess krav för utfärdande av certifikat, omfattas instruktörernas och bedömarnas kvalifikationer och erfarenhet av tillämpningen av bestämmelserna om kvalitetsnormer i artikel 9. Sådan kvalifikation, erfarenhet och tillämpning av kvalitetsnormer skall innefatta lämplig utbildning i utbildningstekniker och utbildnings- och bedömningsmetoder och bedömningsrutiner samt uppfylla alla tillämpliga krav i punkterna d, e och f.

Artikel 17

Kommunikation ombord

Medlemsstaterna skall säkerställa följande:

a) Utan att det påverkar punkterna b och d skall det ombord på alla fartyg som för en medlemsstats flagg alltid finnas anordningar på plats för effektiv muntlig kommunikation som rör säkerheten mellan alla medlemmar i besättningen, med särskild hänsyn tagen till att meddelanden och instruktioner skall kunna tas emot och förstås i rätt tid.

b) Ombord på alla passagerarfartyg som för en medlemsstats flagg och på alla passagerarfartyg som påbörjar och/eller avslutar en resa i en hamn i en medlemsstat skall ett arbetsspråk bestämmas och antecknas i fartygets loggbok för att säkerställa att besättningen kan utföra sina säkerhetsuppgifter på ett effektivt sätt.

Beroende på vad som är lämpligast skall företaget eller befälhavaren avgöra vilket arbetsspråk som är lämpligt. Varje ombordanställd skall kunna förstå, och om så är lämpligt, ge order och instruktioner, samt avrapportera på detta språk.

Om arbetsspråket inte är ett officiellt språk i medlemsstaten skall alla planer och förteckningar som anslås innefatta en översättning till arbetsspråket.

c) Den personal på passagerarfartyg som enligt mönstringslistan skall bistå passagerare i nödsituationer skall vara lätt att identifiera samt ha de kommunikationsfärdigheter som är tillräckliga för ändamålet, med beaktande av en lämplig och passande kombination av följande faktorer:

i) Det eller de språk som talas av en majoritet av de nationaliteter av passagerare som finns ombord på en bestämd rutt.

ii) Sannolikheten för att förmågan att använda ett elementärt engelskt ordförråd för enkla anvisningar kan möjliggöra kommunikation med en passagerare som behöver hjälp oavsett om passageraren och besättningsmedlemmen har ett gemensamt språk eller ej.

iii) Det eventuella behovet av att kunna kommunicera på andra sätt vid en nödsituation där verbal kommunikation inte är möjlig (till exempel utföra demonstrationer eller använda teckenspråk eller att dra uppmärksamhet till placeringen av anvisningar, mönstringsstationer, räddningsutrustning eller evakueringsvägar).

iv) Den utsträckning i vilken säkerhetsinstruktioner har getts till passagerare på deras modersmål.

v) De språk på vilka nödmeddelanden kan ges i en nödsituation eller under en övning för att överföra livsviktig vägledning, till passagerarna och göra det lättare för besättningsmedlemmarna att bistå passagerarna.

▼B

d) Befälhavaren, befälen och manskapet ombord på oljetankfartyg, kemikalietankfartyg och gastankfartyg som för en medlemsstats flagg skall kunna kommunicera med varandra på ett gemensamt arbetsspråk.

▼M2

e) Det skall finnas lämpliga anordningar för kommunikation mellan fartyget och myndigheter i land. Sådan kommunikation skall ske i enlighet med regel 14.4 i kapitel V i SOLAS-konventionen.

▼B

f) När medlemsstaterna utför hamnstatskontroll enligt direktiv 95/21/EG skall de även kontrollera att fartyg som för en icke-medlemsstats flagg uppfyller kraven i denna artikel.

Artikel 18

Erkännande av certificat

1. Ett ömsesidigt erkännande mellan medlemsstaterna av de certifikat som avses i artikel 4 som innehas av sjöfolk som är medborgare i en medlemsstat skall omfattas av bestämmelserna i direktiven 89/48/EEG och 92/51/EEG.

2. Ett ömsesidigt erkännande mellan medlemsstaterna av de certifikat som avses i artikel 4 som innehas av sjöfolk som inte är medborgare i en medlemsstat skall också omfattas av bestämmelserna i direktiven 89/48/EEG och 92/51/EEG.

▼M2

3. Sjöfolk som inte innehar de certifikat som avses i artikel 4 får beviljas rätt att tjänstgöra på fartyg som för en medlemsstats flagg under förutsättning att ett beslut om erkännande av deras vederbörliga certifikat har antagits genom tillämpning av följande förfarande:

a) En medlemsstat som genom intyg tänker erkänna vederbörliga certifikat utfärdade av ett tredje land till en befälhavare, ett befäl eller en radiooperatör, för tjänstgöring på ett fartyg som för dess flagg, skall lämna in en motiverad begäran om erkännande av det berörda tredje landet till kommissionen.

   Kommissionen skall, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån (sjösäkerhetsbyrån) och eventuellt med deltagande av berörda medlemsstater, samla in den information som avses i bilaga II och bedöma utbildnings- och certifieringssystemen i det tredje land för vilket begäran om erkännande har lämnats in, för att kontrollera om det berörda landet uppfyller alla bestämmelser i STCW-konventionen och om lämpliga åtgärder vidtagits för att förhindra bedrägerier med certifikat.

b) Beslutet om erkännande av ett tredje land skall fattas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 23.2 inom tre månader efter den dag då begäran lämnades in. Om erkännandet beviljas skall det gälla med förbehåll för bestämmelserna i artikel 18a.

c) Om inget beslut har fattats om erkännandet av det berörda tredje landet inom den frist som fastställs i punkt b får den medlemsstat som lämnat in begäran besluta att unilateralt bevilja erkännandet fram tills ett beslut fattats på grundval av artikel 23.2.

d) En medlemsstat får, när det gäller fartyg som för dess flagg, besluta att intyga certifikat utfärdade av tredje land som erkänts av kommissionen, med hänsyn tagen till bestämmelserna i punkterna 4 och 5 i bilaga II.

e) Erkännanden av certifikat som utfärdats av erkänt tredje land och som offentliggjorts i C-serien i *Europeiska unionens officiella tidning* före den […] ([1]), skall förbli giltiga. Dessa erkännanden får användas av samtliga medlemsstater om inte kommissionen i ett senare skede har återkallat dem i enlighet med artikel 18a.

([1]) 18 månader efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

▼M2

f) Kommissionen skall utarbeta och uppdatera en förteckning över de tredje länder som har erkänts. Förteckningen skall offentliggöras i C-serien i *Europeiska unionens officiella tidning*.

▼B

4. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 6 i artikel 5 kan en medlemsstat, om förhållandena så kräver, tillåta en ombordanställd att tjänstgöra i en befattning, förutom radiobefäl eller radiooperatör, med undantag för vad som föreskrivs i radioreglementet, för en tid av högst tre månader på ett fartyg som för dess flagg, medan han eller hon innehar ett vederbörligt och giltigt certifikat utfärdat och intygat av ett tredje land men vilket ännu inte erkänts genom intyg av den berörda medlemsstaten och därmed inte berättigande till tjänstgöring på ett fartyg som för dess flagg. Skriftligt bevis om att en ansökan om intyg om erkännande har inlämnats till de behöriga myndigheterna skall förvaras lättåtkomligt.

▼M2

Artikel 18a

1. Utan hinder av de kriterier som anges i bilaga II och när en medlemsstat anser att ett erkänt tredje land inte längre uppfyller bestämmelserna i STCW-konventionen, skall den omedelbart informera kommissionen om detta med angivande av skälen för det. Kommissionen skall utan dröjsmål hänskjuta ärendet till den kommitté som avses i artikel 23.

2. Utan hinder av de kriterier som anges i bilaga II och när kommissionen anser att ett erkänt tredje land inte längre uppfyller bestämmelserna i STCW-konventionen, skall den omedelbart informera medlemsstaterna om detta med angivande av skälen för det. Kommissionen skall utan dröjsmål hänskjuta ärendet till den kommitté som avses i artikel 23.

3. När en medlemsstat har för avsikt att återkalla intygen om samtliga erkännanden av certifikat som utfärdats av ett tredje land skall den utan dröjsmål informera kommissionen och de övriga medlemsstaterna om sin avsikt med angivande av skälen för detta.

4. Kommissionen skall, bistådd av sjösäkerhetsbyrån, åter göra en bedömning av erkännandet av det berörda tredje landet för att kontrollera om det landet underlåtit att uppfylla bestämmelserna i STCW-konventionen.

5. När det finns uppgifter som visar att ett maritimt utbildningsinstitut inte längre uppfyller bestämmelserna i STCW-konventionen skall kommissionen meddela det berörda landet att erkännandet av dess certifikat kommer att återkallas inom två månader om åtgärder inte vidtas för att garantera att samtliga bestämmelser i STCW-konventionen uppfylls.

6. Beslutet om ett återkallande av erkännandet skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2 inom två månader efter den dag då informationen inkom från medlemsstaten. Den berörda medlemsstaten skall vidta lämpliga åtgärder för att genomföra beslutet.

7. Intyg om erkännande av certifikat utfärdade i enlighet med artikel 5.6 före det datum då beslut fattats om återkallande av ett tredje lands erkännande skall förbli giltiga. Sjöfolk som innehar sådana intyg får dock inte begära att få ett intyg som ger dem högre kvalifikationer utom i de fall denna uppgradering enbart grundas på ytterligare arbetserfarenheter inom sjöfartsområdet.

Artikel 18b

1. De tredje länder som har erkänts i enlighet med förfarandet i artikel 18.3 b, inklusive de länder som anges i artikel 18.3 f, skall regelbundet och minst vart femte år på nytt bedömas av kommissionen, bistådd av sjösäkerhetsbyrån, för att garantera att de uppfyller de relevanta kriterierna i bilaga II och kontrollera att lämpliga åtgärder vidtagits för att förhindra bedrägerier med certifikat.

▼M2

2. Kommissionen skall fastställa prioriteringskriterierna för bedömningen av tredje länder på grundval av de uppgifter som framkommit vid hamnstatskontrollen i enlighet med artikel 20 samt av de rapporter om resultaten av de oberoende bedömningarna som lämnats av tredje land i enlighet med avsnitt A-I/7 i STCW-koden.

3. Kommissionen skall till medlemsstaterna överlämna en rapport med bedömningsresultaten.

▼B

Artikel 19

Hamnstatskontroll

1. Oavsett flagg är ett fartyg, med undantag av de typer av fartyg som undantas enligt artikel 2, när det befinner sig i en medlemsstats hamnar underkastat hamnstatskontroll av inspektörer som vederbörligen bemyndigats av den medlemsstaten att kontrollera att allt sjöfolk, som tjänstgör ombord, och som enligt STCW-konventionen skall inneha certifikat, verkligen är certifierade eller innehar en vederbörlig dispens.

2. Medlemsstaterna skall, när de utför hamnstatskontroll enligt detta direktiv, säkerställa att alla relevanta bestämmelser och förfaranden enligt direktiv 95/21/EG tillämpas.

Artikel 20

Förfaranden vid hamnstatskontroll

1. Utan att det påverkar direktiv 95/21/EG skall hamnstatskontrollen enligt artikel 19 begränsas till följande:

— Kontroll av att allt sjöfolk som tjänstgör ombord och som är skyldiga att vara certifierade i enlighet med STCW-konventionen innehar ett vederbörligt certifikat eller en giltig dispens, eller kan förete skriftligt bevis om att en ansökan om intyg om erkännande har inlämnats till myndigheterna i flaggstaten.

— Kontroll av att antalet och certifikaten för sjöfolk som tjänstgör ombord överensstämmer med de krav som myndigheterna i flaggstaten ställer på säker bemanning.

2. Bedömning, i enlighet med del A i STCW-koden, av de ombordställdas på fartyget förmåga att upprätthålla de normer för vakthållning som krävs enligt STCW-konventionen, skall göras, om det av otvetydiga skäl finns anledning att anta att sådana normer inte upprätthålls, då något av följande inträffat:

— Fartyget har varit inblandat i en kollision, grundstötning eller strandning.

— Utsläpp av ämnen från fartyget som är olagliga enligt någon internationell konvention har skett när fartyget befunnit sig under gång, för ankar eller vid kaj.

— Fartyget har framförts på ett oberäkneligt eller riskabelt sätt varvid trafikregleringsåtgärder antagna av IMO eller säkra navigeringsmetoder och navigeringsförfaranden inte har följts.

— Fartyget har på annat sätt framförts så att det innebär en fara för personer, egendom eller miljö.

— Ett certifikat har erhållits på ett bedrägligt sätt eller innehavaren av ett certifikat är inte den person som certifikatet ursprungligen utfärdades till.

— Fartyget för flagg från, ett land som inte har ratificerat STCW-konventionen, eller har en befälhavare, befäl eller manskap som innehar certifikat som har utfärdats av ett tredje land som inte har ratificerat STCW-konventionen.

3. Trots kontroll av certifikatet får bedömingen enligt punkt 2 kräva att den ombordanställde på tjänstgöringsplatsen uppvisar den till certifikatet hänförliga kompetensen. En sådant uppvisande kan innefatta kontroll av att de operativa kraven med avseende på vakhållningsnormerna har uppfyllts och att den ombordsanställde inom ramen för sin kompetens kan handla på ett lämpligt sätt i nödsituationer.

▼B

Artikel 21

Kvarhållande

Utan att det påverkar direktiv 95/21/EG skall följande bristfälligheter, om den inspektör som utför hamnstatskontrollen har fastställt att de utgör en fara för personer, egendom eller miljön, utgöra de enda skäl enligt det här direktivet på vilka en medlemsstat får kvarhålla ett fartyg:

a) Sjöfolk saknar certifikat, vederbörligt certifikat, giltig dispens eller skriftligt bevis för att en ansökan om intyg som erkännande har lämnats in till myndigheterna i flaggstaten.

b) De i flaggstaten tillämpliga bestämmelserna om säker bemanning är inte uppfyllda.

c) Vakthållningen på brygga eller i maskinrum uppfyller inte de krav som flaggstaten ställer på fartyget.

d) I vakten saknas en person med behörighet att sköta den utrustning som är nödvändig för säker navigering., radiokommunikation i säkerhetssyfte eller för att förhindra förorening av havet.

e) Bevis saknas för att de finns yrkesmässig kompetens för att utföra de arbetsuppgifter som har tilldelats de ombordsanställda och som rör fartygets säkerhet och förhindrande av förorening.

f) Personer som är tillräckligt utvilade och i övrigt tjänstgöringsdugliga saknas för den första vakten vid början av en resa och för följande avlösande vakter.

Artikel 22

Ändring

1. Detta direktiv kan ändras i enlighet med de förfarande som avses i artikel 23.2 för att låta senare ändringar, som har trätt i kraft för de internationella koder som avses i artikel 1.16, 1.17, 1.18, 1.23 och 1.24 gälla för direktivet. ►M2 Detta direktiv får även ändras i enlighet med samma förfarande för att ta hänsyn till relevanta ändringar av gemenskapslagstiftningen. ◄

2. Rådet skall, i överensstämmelse med villkoren i fördraget, och på förslag av kommissionen, fatta beslut om eventuell ändring av bilaga II senast den 25 maj 2003 mot bakgrund av den erfarenhet som vunnits vid tillämpningen av detta direktiv.

3. När nya instrument eller protokoll antas till STCW-konventionen skall rådet, på förslag av kommissionen och med hänsyn till medlemsstaternas parlamentariska procedurer liksom de relevanta IMO-procedurerna, fastställa regler för ratificering av dessa nya instrument eller protokoll och säkerställa att de tillämpas enhetligt och samtidigt i medlemsstaterna.

▼M1

4. Ändringarna av de internationella instrument som avses i artikel 1 får undantas från detta direktivs tillämpningsområde i enlighet med artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002 av den 5 november 2002 om inrättande av en kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) ([1]).

▼B

Artikel 23

Kommittéförfarande

▼M1

1. Kommissionen skall biträdas av Kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS), inrättad genom artikel 3 i förordning (EG) nr 2099/2002.

([1]) EGT L 324, 29.11.2002, s. 1.

▼B

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara åtta veckor.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 24

Övergångsbestämmelser

1. Medlemsstaterna får till den 1 februari 2002 fortsätta att utfärda, erkänna och intyga certifikat i enlighet med de bestämmelser som gällde före den 1 februari 1997 när det gäller sjöfolk som påbörjade godkänd sjötjänstgöring och godkänt utbildnings- och träningsprogram eller en godkänd kurs före den 1 augusti 1998.

2. Medlemsstaterna får till den 1 februari 2002 fortsätta att förnya och återge giltighet för certifikat och intyg om erkännande i enlighet med de bestämmelser som gällde före den 1 februari 1997.

3. När en medlemsstat i enlighet med artikel 11 återutfärdar eller förlänger giltigheten av certifikat som den ursprungligen utfärdade enligt de bestämmelser som gällde före den 1 februari 1997 får medlemsstaten efter eget gottfinnande ersätta de tonnagebegränsningar som framgår av de ursprungliga certifikaten på följande sätt:

1. ”200 bruttoregisterton” får ersättas med ”bruttodräktighet på 500”, och
2. ”1 600 bruttoregisterton” får ersättas med ”bruttodräktighet på 3 000”.

Artikel 25

Påföljder

Medlemsstaterna skall fastställa ett påföljdssystem för brott mot de nationella bestämmelser som antas i enlighet med artiklarna 1, 3, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17 artikel 18.3 och 18.4, artiklarna 19, 20, 21 och 24 samt bilagorna 1 och 11 och skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa påföljder tillämpas. De således beslutade påföljder tillämpas. De sålunda beslutade påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 26

Underrättelse om lagstiftning

Medlemsstaterna skall utan dröjsmål till kommissionen överlämna texterna till alla bestämmelser som, de antar inom det området som omfattas av detta direktiv. Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 27

Upphävande

1. Direktiv 94/58/EG i dess lydelse enligt det direktiv som avses i bilaga III del A skall upphöra att gälla utan att de påverkar medlemsstaternas förpliktelser vad gäller de tidsfrister för införlivande som anges i bilags III del B.

2. Hänvisningar till det upphävda direktivet skall tolkas som hänvisningar till detta direktiv och skall läsas i enlighet med jömförelsetabellen i bilaga IV.

Artikel 28

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

▼B

Artikel 29

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B

BILAGA I

UTBILDNINGSKRAV I STCW-KONVENTIONEN ENLIGT ARTIKEL 3

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1. Reglerna som hänvisas till i denna bilaga kompletteras av de obligatoriska bestämmelserna i del A i STCW-koden, med undantag av kapitel VIII, regel VIII/2.

   Hänvisningar till en bestämmelse i en regel innebär även en hänvisning till motsvarande avsnitt i del A i STCW-koden.

2. Del A i STCW-koden innehåller kompetensnormer som kandidaterna måste uppfylla för utfärdande och förnyelse av behörighetscertifikat enligt STCW-konventionens bestämmelser. För att klargöra sammanhanget mellan de alternativa certifieringsbestämmelserna i kapitel VII och certifieringsbestämmelserna i kapitel II, III och IV är de färdigheter som anges i kompetensnormerna grupperade på lämpligt sätt under följande sju funktioner:

   1) Navigation

   2) Lasthantering och stuvning

   3) Kontroll av fartygets drift och vård av personer umbord

   4) Marin maskinteknik

   5) Elektrisk, elektronisk och kontrollteknik

   6) Underhåll och reparationer

   7) Radiokommunikation

   på följande ansvarsnivåer:

   1) Ledningsnivå

   2) Driftsnivå

   3) Underhållsnivå.

   Funktionerna och ansvarsnivåerna urskiljs genom underrubriker i tablåerna över kompetensnormer som ges i kapitel II, III, och IV i del A i STCW-koden.

KAPITEL II

BEFÄLHAVARE OCH DÄCKSAVDELNING

Regel II/1

Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodriftighet av 500 eller mer

1. Varje vakthavande befäl på bryggan som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer skall inneha ett vederbörligt certifikat.

2. Alla som ansöker om ett certifikat skall

2.1 ha fyllt 18 år,

2.2 ha godkänd sjötjänstgöring under minst ett år som led i ett godkänt utbildningsprogram, vilket inbegriper utbildning ombord som uppfyller kraven i avsnitt A-II/1 i STCW-koden, och dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal, eller ha annan godkänd sjötjänstgöring under minst tre år,

2.3 under den föreskrivna sjötjänstgöringen ha utfört vakthållningsuppgifter på bryggan under överinseende av befälhavaren eller ett behörigt befäl under minst sex månader,

2.4 uppfylla tillämpliga krav enligt reglerna i kapitel IV på lämpligt sätt för utförande av bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet, och

2.5 ha genomgått godkänd utbildning och träning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/1 i STCW-koden.

▼B

Regel II/2

Obligatoriska minimikrav för certifiering av befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer

Befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer

1. Varje befälhavare och överstyrman som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer skall inneha ett vederbörligt certifikat.

2. Alla som ansöker om ett certifikat skall

2.1 uppfylla kraven för certifiering som vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer och ha godkänd sjötjänstgöring i denna befattning,

2.1.1 under minst tolv månader för certifiering som överstyrman, och

2.1.2 under minst 36 månader för certifiering som befälhavare. Denna tid får dock reduceras, men inte till mindre än 24 månader, om minst tolv månader av denna sjötjänstgöring har fullgjorts som överstyrman, och

2.2 ha genomgått godkänd utbildning och träning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/2 STCW-koden för befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer.

Befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000

3. Varje befälhavare och överstyrman som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000 skall inneha ett vederbörligt certifikat

4. Alla som ansöker om ett certifikat skall

4.1 för certifiering som överstyrman, uppfylla kraven för vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mera,

4.2 för certifiering som befälhavare, uppfylla kraven på vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mera och ha godkänd sjötjänstgöring under minst 36 månader i denna befattning, denna tid får dock reduceras, men inte till mindre än 24 månader, om minst tolv månader av denna sjötjänstgöring har fullgjorts som överstyrman, och

4.3 ha genomgått godkänd utbildning och träning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/2 i STCW-koden för befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000.

Regel II/3

Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande befäl på bryggan och befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500

Fartyg som inte används på kustnära resor

1. Varje vakthavande befäl på bryggan som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 som inte används på kustnära resor skall inneha ett vederbörligt certifikat för fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer.

2. Varje befälhavare som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 som inte används på kustnära resor skall inneha ett vederbörligt certifikat för tjänstgöring som befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000.

Fartyg som används på kustnära resor

Vakthavande befäl på bryggan

3. Varje vakthavande befäl på bryggan på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 och som används på kustnära resor skall inneha ett vederbörligt certifikat.

4. Alla som ansöker om ett certifikat som vakthavande befäl på bryggan på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 och som används på kustnära resor skall

4.1 vara minst 18 år,

▼B

4.2 ha genomgått

4.2.1 specialutbildning, inbegripet en tillräcklig period av godkänd sjötjänstgöring så som administrationen föreskriver, eller

4.2.2 godkänd sjötjänstgöring i däcksavdelningen under minst tre år,

4.3 uppfylla de tillämpliga kraven i reglerna i kapitel IV på lämpligt sätt för utförande av bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet, och

4.4 ha genomgått godkänd utbildning och träning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/3 i STCW-koden för vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 som används på kustnära resor.

Befälhavare

5. Varje befälhavare som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 och som nyttjas för kustnära resor skall inneha ett föreskrivet certifikat.

6. Alla som ansöker om ett certifikat som befälhavare på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 och som används på kustnära resor skall

6.1 ha fyllt 20 år,

6.2 ha godkänd sjötjänstgöring som vakthavande befäl på bryggan under minst tolv månader, och

6.3 ha genomgått godkänd utbildning och träning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/3 i STCW-koden för befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 som används på kustnära resor.

7. Undantag

Administrationen får, den anser att ett fartygs storlek och förhållandena under dess resa är sådana att tillämpningen av samtliga krav i denna regel och i avsnitt A-II/3 i STCW-koden skulle vara orimlig eller omöjlig, i den omfattningen, undanta befälhavaren och vakthavande hefäl på bryggan på ett sådant fartyg eller sådan klass av fartyg från några av kraven, med beaktande av säkerheten för alla fartyg som eventuellt trafikerar samma farvatten.

Regel II/4

Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som deltar i vakthållning på bryggan

1. Manskap som deltar i vakthållning på bryggan på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer, förutom manskap under utbildning och manskap som under vakthållning har okvalificerade arbetsuppgifter, skall vara vederbörligt certifierade för att utföra sådana uppgifter.

2. Alla som ansöker om ett certifikat skall

2.1 ha fyllt 16 år,

2.2 ha genomgått

2.2.1 godkänd sjötjänstgöring omfattande minst sex månaders utbildning och praktik, eller

2.2.2 specialutbildning som äger rum antingen på land eller till sjöss och som innefattar en godkänd period av sjötjänstgöring under minst två månader, och

2.3 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/4 STCW-koden.

3. Den sjötjänstgöring, utbildning och praktik som föreskrivs i punkterna 22.1 och 22.2 skall utföras i förbindelse med vakthållning på brygga och innefatta uppgifter utförda under direkt överinseende av befälhavaren, vakthavande befäl på bryggan eller behörigt manskap.

4. En medlemsstat får anse att sjöfolk uppfyller kraven i denna regel om de har tjänstgjort i en relevant befattning i däcksavdelningen under minst ett år inom de senaste fem år som föregick STCW-konventionens ikraftträdande för den medlemsstaten.

▼B

KAPITEL III

MASKINAVDELNINGEN

Regel III/1

Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande maskinbefäl i bemannade maskinrum eller maskinister utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum

1. Varje vakthavande maskinbefäl i bemannade maskinrum eller maskinbefäl med bestämda arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer skall inneha ett vederbörligt certifikat.

2. Alla som ansöker om ett certifikat skall

2.1 ha fyllt 18 år,

2.2 ha genomgått minst sex månaders sjötjänstgöring i maskinavdelningen i enlighet med avsnitt A-III/1 i STCW-koden, och

2.3 ha genomgått godkänd utbildning och träning under minst 30 månader omfattande utbildning ombord på fartyget, vilken har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal och som uppfyller kompetensnormerna i avdelning III/1 i STCW-koden.

Regel III/2

Obligatoriska minimikrav för certifiering av maskinehefer och förste maskinister på fartyg vars framdrivningsmaskineri har en effekt av 3 000 kW eller mer

1. Varje maskinchef och förste maskinist på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 3 000 kW eller mer skall inneha ett vederbörligt certifikat.

2. Alla som ansöker om ett certifikat skall

2.1 uppfylla kraven för certifiering som vakthavande maskinbefäl, och

2.1.1 för certifiering som förste maskinist, ha fullgjort minst tolv månaders godkänd sjötjänstgöring som maskinbefälsassistent eller maskinbefäl, och

2.1.2 för certifiering som maskinchef, ha fullgjort minst 36 månaders godkänd sjötjänstgöring, av vilka minst tolv månader som maskinbefäl i ansvarig ställning, med behörighet att tjänstgöra som förste maskinist, och

2.2 ha genomgått godkänd utbildning och träning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/2 i STCW-koden.

Regel III/3

Obligatoriska minimikrav för certifiering av maskinchefer och förste maskinister på fartyg vars framdrivningsmaskineri har en effekt mellan 750 kW och 3 000 kW

1. Varje maskinchef och förste maskinist på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt mellan 750 kW och 3 000 kW skall inneha föreskrivet certifikat.

2. Alla som ansöker om ett certifikat skall

2.1 uppfylla kraven för certifiering som vakthavande maskinbefäl, och

2.1.1 för certifiering som förste maskinist, ha fullgjort minst tolv månaders godkänd sjötjänstgöring som maskinbefälsassisient, maskinist eller maskinbefäl, och

2.1.2 för certifiering som maskinchef, ha fullgjort minst 24 månaders godkänd sjötjänstgöring av vilka minst tolv månader skall utgöras av tjänstgöring med behörighet att tjänstgöra som förste maskinist, och

2.2 ha genomgått godkänd utbildning och träning och uppfylls den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/3 i STCW-koden.

3. Varje maskinbefäl som är behörigt att tjänstgöra som förste maskinist på fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 3 000 kW eller mer får tjänstgöra som maskinchef på fartyg med framdrivnings-

▼B

maskineri med en effekt av mindre än 3 000 kW, förutsatt att han eller hon har utfört minst tolv månaders godkänd sjötjänstgöring som maskinbefäl i ansvarig ställning och att detta bekräftas i certifikatet.

Regel III/4

Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som deltar i vakthållning i bemannade maskinrum eller är utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum

1. Manskap som deltar i vakthållning i maskinrum eller är utsett att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum på ett havsgående fartyg med ett framdrivingsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer, förutom manskap under utbildning och manskap som under vakthållning har okvalificerade arbetsuppgifter, skall vara vederbörligen certifierade för att utföra sådana uppgifter.

2. Alla som ansöker om ett certifikat skall

2.1 ha fyllt 16 år,

2.2 ha genomgått

2.2.1 godkänd sjötjänstgöring, omfattande minst sex månaders utbildning och praktik,

2.2.2 specialutbildning som äger rum antingen på land eller till sjöss och som innefattar en godkänd period av sjötjänstgöring under minst två månader, och

2.3 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/4 i STCW-koden.

3. Den sjötjänstgöring, utbildning och praktik som föreskrivs i punkterna 2.2.1 och 2.2.2 skall utföras i förbindelse med vakthållning i maskinrum och innefatta arbetsuppgifter utförda under direkt överinseende av behörigt maskinbefäl eller behörigt manskap.

4. En medlemsstat får anse att sjöfolk uppfyller kraven i denna regel om de har tjänstgjort i en relevant befattning i maskinavdelningen under minst ett år inom de senaste fem år som föregick STCW-konventionens ikraftträdande för den medlemsstaten.

KAPITEL IV

RADIOKOMMUNIKATION OCH RADIOPERSONAL

Förklarande not:

Obligatoriska bestämmelser avseende radiovakthållning finns fastställda i radioreglementet och i SOLAS-konventionen, i dess senaste lydelse. Bestämmelser om underhåll av radio finns fastställda i SOLAS-konventionen, i dess senaste lydelse, och i de riktlinjer som antagits av Internationella sjöfartsorganisationen.

Regel IV/1

Tillämpning

1. Förutom vad som föreskrivs i punkt 3, skall bestämmelserna i detta kapitel gälla för radiopersonal på fartyg som omfattas av det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS) som föreskrivs i SOLAS-konventionen, i dess senaste lydelse.

2. Fram till den 1 februari 1999 skall radiopersonal på fartyg som uppfyller bestämmelserna i SOLAS-konventionen, i kraft omedelbart före den 1 februari 1992, uppfylla bestämmelserna i STCW-konventionen i kraft före den 1 december 1992.

3. Radiopersonal som tjänstgör på fartyg, som inte behöver uppfylla GMDSS-bestämmelserna i kapitel IV i SOLAS-konventionen, är inte skyldiga att uppfylla kraven i detta kapitel. Radiopersonal i dessa fartyg är dock skyldig att följa radioreglementet. Administrationen skall tillse att de vederbörliga certifikaten, såsom föreskrivs i radioreglementet utfärdas för eller erkänns beträffande sådan radiopersonal.

▼B

Regel IV/2

Obligatoriska minimikrav för certifiering av GMDSS-radiopersonal

1. Varje radiooperatör som ansvarar för eller utför radiokommunikationsuppgifter på ett fartyg som omfattas av GMDSS skall inneha ett vederbörligt certifikat gällande GMDSS, utfärdat eller erkänt av administrationen i enlighet med bestämmelserna i radioreglementet.

2. Alla som ansöker om ett certifikat i enlighet med denna regel för tjänstgöring på ett fartyg, som enligt SOLAS-konventionen, i dess senaste lydelse, skall vara utrustat med en radioanläggning, skall

2.1 ha fyllt 18 år, och

2.2 ha genomgått godkänd utbildning och träning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-IV/2 i STCW-koden.

KAPITEL V

SÄRSKILDA UTBILDNINGSKRAV FÖR PERSONAL PÅ VISSA TYPER AV FARTYG

Regel V/1

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl och manskap på tankfartyg

1. Befäl och manskap som tilldelats särskilda arbetsuppgifter och ansvar som har samband med last eller lastutrustning på tankfartyg skall ha genomgått en godkänd landbaserad brandbekämpningskurs förutom den utbildning som föreskrivs i regel VI/1, och skall ha

1.1 fullgjort minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på tankfartyg för att få tillräcklig kunskap om säkra operationella rutiner, eller

1.2 genomgått en godkänd förtrogenhetskurs för tankfartyg, vilken åtminstone omfattar studieplanen för en sådan kurs i avsnitt A-V/1 i STCW-koden,

dock sålunda att administrationen kan godta en period av övervakad sjötjänstgöring som är kortare än den som föreskrivs i punkt 1.1 förutsatt att

1.3 den godtagna perioden är minst en månad,

1.4 tankfartyget har en bruttodräktighet som är mindre än 3 000,

1.5 varje resa som tankfartyget gör under perioden varar högst 72 timmar, och

1.6 tankfartygets driftsegenskaper och antalet resor och lastnings- och lossningsoperationer som utförs under perioden möjliggör att samma kunskaps- och erfarenhetsnivå uppnås.

2. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för lastning, lossning och omhändertagande i transit eller hantering av last skall förutom att uppfylla kraven i punkt 1.1 eller 1.2 ha

2.1 praktik som är tillräcklig för deras arbetsuppgifter på den typ av tankfartyg som de tjänstgör på, och

2.2 genomgått ett godkänt specialutbildningsprogram som åtminstone omfattar de ämnen som anges i avsnitt A-A/1 i STCW-koden och som är tillräckligt för deras arbetsuppgifter på det oljetankfartyg, kemikalietankfartyg eller gastankfartyg där de tjänstgör.

3. Inom två år efter STCW-konventionens ikraftträdande för en medlemsstat får sjöfolk anses uppfylla kraven i punkt 2.2 om de har tjänstgjort i en relevant befattning ombord på den typ av tankfartyg det gäller under en period av minst ett år under de fem senaste åren.

4. Administrationen skall tillse att ett vederbörligt certifikat utfärdas för befälhavare och befäl som är kvalificerade enligt punkt 1 eller i förekommande fall punkt 2, eller att ett existerande certifikat blir vederbörligen erkänt. Varje manskap som sålunda kvalificerat sig skall bli vederbörligen certifierad.

▼B

Regel V/2

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl, manskap och annan personal på ro-ro-passagerarfartyg

1. Denna regel är tillämplig på befälhavare, befäl, manskap och annan personal som tjänstgör ombord på ro-ro-passagerarfartyg som används på internationella resor. Administrationerna skall avgöra dessa bestämmelsers tillämplighet på personal som tjänstgör på ro-ro-passagerarfartyg som används på inrikes resor.

2. Innan sjöfolk tilldelas arbetsuppgifter ombord på ro-ro-passagerarfartyg skall de ha genomgått den utbildning som krävs i punkterna 4–8 nedan i enlighet med deras befattningar, arbetsuppgifter och ansvar.

3. Sjöfolk för vilka det krävs utbildning enligt punkterna 4, 7 och 8 nedan skall med högst fem års mellanrum genomgå lämplig repetitionsutbildning.

4. Befälhavare, befäl och annan personal som enligt mönstringslistorna skall bistå passagerare i nödsituationer ombord på ro-ro-passagerarfartyg skall har genomgått utbildning i kontroll av folkmassor så som anges i avsnitt A-V/2, punkt I i STCW-koden.

5. Befälhavare, befäl och annan personal som tilldelats bestämda arbetsuppgifter och med särskilt ansvar ombord på ro-ro-passagerarfartyg skall ha genomgått den förtrogenhetsutbildning som anges i avsnitt A-V/2, punkt 2 i STCW-koden.

6. Personal som direkt betjänar passagerare i passagerarutrymmen ombord på ro-ro-passagerarfartyg skall ha genomgått den säkerhetsutbildning som anges i asnitt A-V/2, punkt 3 i STCW-koden.

7. Befälhavare, överstyrmän, maskinchefer, förste maskinister och varje annan person som tilldelats direkt ansvar för passagerares ombord- och landstigning, lastning, lossning eller säkring av last, eller stängning av skrovöppningar ombord på ro-ro-passagerarfartyg skall ha genomgått godkänd utbildning i passagerarsäkerhet, lastsäkerhet och skrovhållfasthet så som anges i avsnitt A-V/2, punkt 4 i STCW-koden.

8. Befälhavare, överstyrmän, maskinchefer, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för passagerarnas säkerhet i nödsituationer ombord på ro-ro-passagerarfartyg skall ha genomgått godkänd utbildning i krishantering och mänskligt beteende så som anges i avsnitt A-V/2, punkt 5 i STCW-koden.

9. Administrationer skall tillse att skriftligt bevis på den utbildning som genomgåtts utfärdas för varje person som befinns vara behörig enligt bestämmelserna i denna regel.

KAPITEL VI

FUNKTIONER AVSEENDE NÖDSITUATIONER, ARBETARSKYDD, MEDICINSK VÅRD OCH ÖVERLEVNAD

Regel VI/1

Obligatoriska minimikrav om förtrogenhet, grundläggande säkerhetsutbildning och säkerhetsinstruktion för allt sjöfolk

Sjöfolk skall få förtrogenhet och grundläggande säkerhetsutbildning eller säkerhetsinstruktion i enlighet med avsnitt A-VI/1 i STCW-koden och skall uppfylla den tillämpliga kompetensnorm som anges däri.

Regel VI/2

Obligatoriska minimikrav för utfärdandet av certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster, beredskapsbåtar och snabba beredskapsbåtar

1. Alla som ansöker om ett certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar andra än snabba beredskapsbåtar, skall

1.1 ha fyllt 18 år,

1.2 ha minst tolv månaders godkänd sjötjänstgöring eller ha deltagit i en godkänd utbildning och ha minst sex månaders godkänd sjötjänstgöring, och

▼B

1.3 uppfylla den kompetensnorm för certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar såsom anges i avsnitt A-VI/2, punkterna 1–4 i STCW-koden.

2. Alla som ansöker om ett certifikat om yrkeskunnande avseende snabba beredskapsbåtar, skall

2.1 inneha ett certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar, andra än snabba beredskapsbåtar,

2.2 ha deltagit i en godkänd utbildning, och

2.3 uppfylla den kompetensnorm för certifikat om yrkeskunnande avseende snabba beredskapsbåtar så som anges i avsnitt A-VI/2, punkterna 5–8 i STCW-koden.

Regel VI/3

Obligatoriska minimikrav för utbildning i avancerad brandbekämpning

1. Sjöfolk med uppgift att loda brandbekämpningsaktioner skall framgångsrikt ha genomgått avancerad utbildning i brandbekämpningstekniker med särskild tonvikt på organisation, taktik och ledning i enlighet med bestämmelserna i avsnitt A-VI/3 i STCW-koden och uppfylla den däri angivna kompetensnormen.

2. Om utbildning i avancerad brandbekämpning inte ingår i kvalifikationerna för det certifikat som skall utfärdas, skall ett särskilt certifikat eller skriftligt intyg utfärdas på lämpligt sätt, som anger att innehavaren deltagit i en utbildning i avancerad brandbekämpning.

Regel VI/4

Obligatoriska minimikrav beträffande medicinsk första hjälp och medicinsk vård

1. Sjöfolk med uppgift att ge medicinsk första hjälp ombord på fartyg skall uppfylla den kompetensnorm för medicinsk första hjälp som anges i avsnitt A-VI/4, punkterna 1, 2 och 3 i STCW-koden.

2. Sjöfolk med uppgift att ansvara för medicinsk vård ombord på fartyg skall uppfylla den kompetensnorm för medicinsk vård ombord på fartyg som anges i avsnitt A-VI/4, punkterna 4, 5, och 6 i STCW-koden.

3. Om utbildning i medicinsk första hjälp eller medicinsk vård inte ingår i kvalifikationerna för det certifikat som skall utfärdas, skall ett särskilt certifikat eller skriftligt intyg utfärdas, som anger att innehavaren deltagit i en utbildning i medicinsk första hjälp eller medicinsk vård.

KAPITEL VII

ALTERNATIV CERTIFIERING

Regel VII/1

Utfärdande av alternativa certifikat

1. Utan hinder av de krav för certifiering som anges i kapitel II och III i denna bilaga, får medlemsstaterna välja att utfärda eller bemyndiga utfärdandet av andra certifikat än de som nämns i reglerna i dessa kapitel, förutsatt att

1.1 de härtill hörande funktionerna och ansvarsnivåerna som skall anges i certifikaten och intygen om erkännande väljs bland och är identiska med dem som anges i avsnitten A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 och A-IV/2 i STCW-koden,

1.2 de sökande har genomgått godkänd utbildning och träning och uppfyller de krav i kompetensnormerna som föreskrives i de tillämpliga avsnitten i STCW-koden och som fastlagts i avsnitt A-VII/1 i denna kod för de funktioner och nivåer som skall anges i certifikaten och på intygen om erkännande,

1.3 de sökande har genomfört godkänd sjötjänstgöring som är relevant för utförandet av de funktioner och nivåer som skall anges i certifikatet. Minimitiden för sjötjänstgöringen skall motsvara den tid för sjötjänstgöring som föreskrivs i kapitel II och III i denna bilaga. Minimitiden för sjötjänstgöringen får dock inte vara kortare än vad som föreskrivs i avsnitt A-VII/2 i STCW-koden,

▼B

1.4 de som ansöker om certifiering och som skall utföra navigeringsfunktioner på operativ nivå skall uppfylla de tillämpliga kraven i reglerna i kapitel IV, i förekommande fall, för utförande av bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet, och

1.5 certifikaten utfärdas i enlighet med kraven i artikel 11 och bestämmelserna i kapitel VII i STCW-koden.

2. Inget certifikat får utfärdas i enlighet med detta kapitel om inte medlemsstaten till kommissionen har överlämnat den information som krävs enligt STCW-konventionen.

Regel VII/2

Certifiering av sjöfolk

Allt sjöfolk som utför någon funktion eller grupp av funktioner som anges i tablåerna A-II/1, A-II/2, A-II/3 eller A-II/4 i kapitel II eller i tablåerna A-III/1, A-III/2, A-III/4 i kapitel III eller A-IV/2 i kapitel IV i STCW-koden skall inneha ett vederbörligt certifikat.

Regel VII/3

Principer för utfärdande av alternativa certifikat

1. En medlemsstat som väljer att utfärda eller bemyndiga utfärdandet av alternativa certifikat skall tillse att följande principer iakttas:

1.1 Inget alternativt certifieringssystem får genomföras om det inte säkerställer åtminstone en likvärdig grad av säkerhet till sjöss och förhindrande av föroreningar som den som ges i de andra kapitlen.

1.2 Varje arrangemang för alternativ certifiering enligt detta kapitel skall tillse att de sålunda utfärdade certifikaten är utbytbara mot sådana som utfärdas i enlighet med de övriga kapitlen.

2. Utbytbarhetsprincipen i punkt 1 skall säkerställa att

2.1 sjöfolk som är certifierade enligt bestämmelserna i kapitlen II och/eller III och de som är certifierade enligt kapitel VII kan tjänstgöra på fartyg som tillämpar antingen traditionella eller andra organisationsformer ombord, och

2.2 sjöfolk inte utbildas för särskilda organisationsformer ombord som inskränker deras förmåga att utöva sina färdigheter på annat håll.

3. Följande principer skall beaktas vid utfärdande av certifikat enligt bestämmelserna i detta kapitel:

3.1 Utfärdande av alternativa certifikat får inte ske för att i sig

3.1.1 minska antalet besättningsmedlemmar ombord,

3.1.2 sänka yrkets oväld eller ”avkvalificera” sjöfolk, eller

3.1.3 motivera att en enda certifikatsinnehavare tilldelas kombinerade arbetsuppgifter som hör till vakthållningsbefäl i maskin och på bryggan under en och samma vakt.

3.2 Den person som för befälet skall betecknas som befälhavare, och befälhavarens och övrigas rättsliga ställning och auktoritet får inte påverkas negativt genom genomförande av något arrangemang för alternativ certifiering.

4. Principerna i punkterna 1 och 2 i denna regel skall säkerställa att såväl däcks- som maskinbefälets kompetens upprätthålles.

▼**M2**

BILAGA II

DE KRITERIER SOM AVSES I ARTIKEL 18.3 a FÖR ERKÄNNANDE AV TREDJE LAND SOM HAR UTFÄRDAT ETT CERTIFIKAT ELLER PÅ VARS VÄGNAR ETT CERTIFIKAT HAR UTFÄRDATS

1. Det berörda tredje landet måste vara en part till STCW-konventionen.

2. IMO:s sjösäkerhetskommitté skall ha intygat att det berörda tredje landet till fullo har genomfört bestämmelserna i STCW-konventionen.

3. Kommissionen, bistådd av sjösäkerhetsbyrån och eventuellt med deltagande av berörda medlemsstater, skall ha vidtagit alla nödvändiga åtgärder, eventuellt inbegripet inspektion av inrättningar och förfaranden, för att bekräfta att kraven när det gäller kompetensnorm, utfärdande och intyg om erkännande av certifikat samt förande av förteckning till fullo uppfylls och att ett system för kvalitetsnormer har införts enligt kraven i regel I/8 i STCW-konventionen.

4. Medlemsstaten är i färd att sluta en överenskommelse med det berörda tredje landet om att omedelbar underrättelse kommer att lämnas om alla väsentliga förändringar beträffande arrangemangen för utbildning och certifiering som föreskrivs i enlighet med STCW-konventionen.

5. Medlemsstaten har infört åtgärder för att säkerställa att sjöfolk som lämnar in certifikat för erkännande, vilka avser funktioner på ledningsnivå, har tillräcklig kunskap om de avsnitt av medlemsstatens sjölagstiftning som berör de funktioner som de tillåts att utöva.

6. Om en medlemsstat vill komplettera bedömningen av ett tredje lands efterlevnad av bestämmelserna genom att utvärdera vissa maritima utbildningsinstitut skall den tillämpa bestämmelserna i avsnitt A-I/6 i STCW-koden.

▼B

BILAGA III

DEL A

Upphävt direktiv och senare ändring av det

(hänvisningar i artikel 27)

Rådets direktiv 94/58/EG (EGT L 319, 12.12.1994, s. 28)

Rådets direktiv 98/35/EG (EGT L 172, 17.6.1998, s. 1)

DEL B

Tidsgränser för införlivande i nationell lagstifning

(hänvisningar i artikel 27)

Direktiv	Tidsgräns för införlivande
94/58/EG	31 december 1995
98/35/EG	25 maj 1999

▼B

BILAGA IV

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 94/58/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 3 a.1, 3 a.2 och 3 a.3	Artikel 5.1, 5.2 och 5.3
Artikel 3 a.4.1	Artikel 5.4 a
Artikel 3 a.4.2	Artikel 5.4 b
Artikel 3 a.5 och 3 a.6	Artikel 5.5 och 5.6
Artikel 3 a.7.1, 3 a.7.2 och 3 a.7.3	Artikel 5.7 a, 5.7 b och 5.7 c
Artikel 3 a.8, 3 a.9 och 3 a.10	Artikel 5.8, 5.9 och 5.10
Artikel 4 a–4 z	Artikel 1.1–1.26
Artikel 4 aa	Artikel 1.27
Artikel 4 ab	Artikel 1.28
Artikel 4 ac	Artikel 1.29
Artikel 4 ad	Artikel 1.30
Artikel 4 ae	Artikel 1.31
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 5 a	Artikel 7
Artikel 5 b.1 och 5 b.2	Artikel 8.1 och 8.2
Artikel 5 b.3.1, 5 b.3.2 och 5 b.3.3	Artikel 8.3 a, 8.3 b och 8.3 c
Artikel 5 b.4	Artikel 8.4
Artikel 5 c.1.1–5 c.1.4	Artikel 9.1 a–9.1 d
Artikel 5 c.2.1, 5 c.2.2 och 5 c.2.3	Artikel 9.2 a, 9.2 b och 9.2 c
Artikel 5 c.3	Artikel 9.3
Artikel 5 d.1 och 5 d.2	Artikel 10.1 och 10.2
Artikel 5 d.3.1–5 d3.5	Artikel 10.3 a–10.3 e
Artikel 5 d.4.1 och 5 d.4.2	Artikel 10.4 a och 10.4 b
Artikel 5 e.1.1 och 5 e.1.2	Artikel 11.1 a och 11.1 b
Artikel 5 e.2–5 e.5	Artikel 11.2–11.5
Artikel 5 f.1.1, 5 f.1.2 och 5 f.1.3	Artikel 12.1 a, 12.1 b och 12.1 c
Artikel 5 f.2	Artikel 12.2
Artikel 5 g.1.1–5 g.1.5	Artikel 13.1 a–13.1 e
Artikel 5 g.2	Artikel 13.2
Artikel 5 g.3.1	Artikel 13.3 a
Artikel 5 g.3.1.1 och 5 g.3.1.1.2	Artikel 13.3 a.i och 13.3 a.ii
Artikel 5 g.3.2	Artikel 13.3 b
Artikel 5 h	Artikel 14
Artikel 6	Artikel 15
Artikel 7	Artikel 16
Artikel 8.1, 8.2 och 8.3	Artikel 17 a, 17 b och 17 c
Artikel 8.3 a–8.3 e	Artikel 17 c.i.–17 c.v
Artikel 8.4, 8.5 och 8.6	Artikel 17 d, 17 e och 17 f
Artikel 9	Artikel 18
Artikel 10	Artikel 19
Artikel 10a	Artikel 20
Artikel 11	Artikel 21

▼B

Direktiv 94/58/EG	Detta direktiv
Artikel 12	Artikel 22
Artikel 13	Artikel 23
Artikel 13a	Artikel 24
—	Artikel 25 ([1])
Artikel 14	Artikel 26
—	Artikel 27
—	Artikel 28
—	Artikel 29
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
—	Bilaga III
—	Bilaga IV

([1]) Direktiv 98/35/EG, artikel 2.3.